

Παράδεισος και κόλαση! Δύο έννοιες που ορίζουν τη ζωή μας. Είτε το θέλουμε, είτε όχι. Είτε το ξέρουμε, είτε όχι. Θέλω να πιστεύω πως στα χρόνια που θα έρθουν θα συναντήσω και τις δύο εκδοχές. Γιατί δεν υπάρχει το καλό ξέχωρα από το κακό, δεν καταλαβαίνουμε πλήρως την αγάπη αν δεν έχουμε αντικρίσει το μίσος, δεν συνειδητοποιούμε την ομορφιά εάν δεν έχουμε κοιτάξει κατάματα την ασχήμια. Έτσι πιστεύω λειτουργεί και η έννοια του παραδείσου, δηλαδή πως δεν υπάρχει αν στην άλλη όχθη δεν στέκει η κόλαση. Βεβαίως δεν αντικρίζω τα πράγματα έτσι ώστε στο τέλος της ημέρας να σκέφτομαι πως οι καλές πράξεις που κάνω θα μου δώσουν το εισιτήριο για μια αιώνια ζωή στον παράδεισο.

Όχι, η ζωή μας εξάλλου θα ήταν πολύ εύκολη έτσι. Αν όλοι γνωρίζαμε τι μας περιμένει μετά θα είχαμε κατασταλάξει στο να είμαστε αγαθοί. Αντιθέτως η ουτοπία που ίσως από την θρησκεία, την οικογένεια και οι άλλους φορείς έχει αποτυπωθεί στη συνείδηση μας είναι μακριά από την πραγματικότητα. Η όποια επιλογή μας συχνά βασίζεται στο ότι η κόλαση όπως και ο παράδεισος εξελίσσονται και υπάρχουν στη ζωή μου ζούμε και Όχι Σε μια διάσταση που οι ψυχές μας αναπαύονται ή βασανίζονται για πάντα. Και επειδή η ζωή είναι τόσο απρόβλεπτη θα είμαστε τυχεροί άλλα και πιο σοφοί αν δεχτούμε το γεγονός ότι αυτές οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος θα μας προφτάσουν έστω και για μια φορά και εμείς θα πρέπει να συμβιβαστούμε με την ύπαρξή τους στην πορεία μας. Άλλωστε ίσως ο ανθρώπινος βίος χωρίς εναλλαγές δεν έχει για κάποιους ανθρώπους καμία γοητεία.

Στέλλα Μπλίντο